

Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) udtalte, maa jeg endnu gjøre opmærksom paa, at jeg ganske vist er den samme, men at dette Thing aldeles ikke er det samme som det, der tog Beslutning i 17de Sæssion.

Solstein: Det er, om jeg ikke feiler, for femte Gang i Løbet af 14 til 15 Aar, at denne Sag kommer til Forhandling i Rigsdagen. En naturlig Følge heraf er det, at det er vanskeligt at fremsføre noget ganske Nyt, ligesom det ogsaa staaer fast, at det er de selvsamme Anker, der ere komne frem og have gjentaget sig i forskjellige Form, udgaaende fra forskjellige Udgangspunkter. Smidstid stiller Sagen sig dog paa det Standpunkt, det i denne Sæssion indtages, paa en noget anden Maade, end den tidligere har gjort; og jeg troer derfor, at det, inden jeg gaar til at betragte selve Sagen, var værd et Dieblik at dvæle ved de Motiver, hvormed Lovforslaget er indbragt, og som allerede ere blevne berørte af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther). Det forekommer mig, at man ikke bør undlade at lægge Mærke til, at dette Lovforslag fremkommer i den Stikelse, hvori det nu foreligger, fordi et Lovforslag, som i en tidligere Sæssion blev vedtaget, ikke har erholdt den Stabsfæstelse, som er nødvendig for at bringe det til at blive Lov, og at det foreliggende Lovforslag som en Følge deraf, som allerede igaaer bemærket af det ærede Medlem for Ribebyens Amt (R. Pedersen), ikke behandler Spørgsmaalet om Nedlæggelsen eller Vedblivelsen af Stutteriet, men Spørgsmaalet om en Omformning af Stutteriet. Spørgsmaalet om Nedlæggelsen er for Dieblirket afgjort derved, at den Henstilling, der i den Henseende fra een Side er gjort, ikke er bleven imødkommen fra en anden Side, og vi ere saaledes komne ind paa et ganske andet Standpunkt ligeoverfor Sagen end det, vi indtog i Slutningen af den 17de Sæssion. Ganste vist kan den samme Stilling atter fremkalbes, naar dette Lovudkast bliver forkastet, og man paany vedtager et Lovforslag som det, der blev vedtaget ifjor i 17de Sæssion, men dette foreligger jo ikke for Dieblirket; her foreligger i dette Dieblik ikke Andet, end at Loven af 23de Ja-

nuar 1862 bestaaer, og at der er fremkommet et Lovforslag, som har til Hensigt at forandre endeel Bestemmelser i denne Lov; saaledes ligger Sagen for. — Gaae vi nu over til at betragte det Emne, hvormed dette Lovforslag dreier sig, saa er der fra forskjellige Sider blevet udtalt Meninger, der i mine Tanker kunne deles i to Hovedtanker. Den ene er: Vi ville, uanset hvad der ellers kan siges til Forsvar for denne Sag, eller hvad der kan siges imod den, intet Stutteri have mere, vi ville ikke indlade os paa Frembringelsen af en national, ædel, god Hest, dette er Noget, vi betragte som en Ting, der kunde være god til andre Tider, men som nu ingen Interesse eller Betydning har, og selv om vi ogsaa ville indlade os derpaa, falder det for tungt i Vægtstaaalen med Hensyn til Beføstningen. Naar man stiller dette op som det ene Afgjørende, da er Sagen for de Herrer, der betragte den fra denne Side, i en vis Henseende afgjort, naar man ikke tager Hensyn til det; hvormed jeg tillod mig at indlede mine Udtalelser. Ved Siden heraf staae adskillige Udtalelser, som jeg troer væsentligt have bidraget til den Beslutning, hvortil vi ifjor kom, og som gaae ud paa at oplyse og fremsætte, at Stutteriets hele Tilstand hidtil ikke har opfordret til at fortsætte dets Virksomhed, at Bestyrelsen har været uheldig, og at Udfaldet og Udbyttet have været, om end ikke absolut flette, saa dog mangelfulde og i alt Fald saaledes, at der ikke er Anledning til at fortsætte. Jeg har været i den særlige Stilling, at jeg i en Række af 14—15 Aar har staaet i meer eller mindre umiddelbar Berøring med Stutteriet, og det maa derfor maaskee være mig tilladt her at fremsætte et lille Indlæg til Forsvar for denne Sag, som mulig derved kunde blive fremskillet i et noget andet Lys, end det rimeligvis staaer i, og, jeg havde nær sagt, maa staae i for et stort Antal af de Herrer. Der er den store Forskjel mellem dette Udcast til Lov og de tidligere Love, som have bragt denne Sag i den Form, hvori den er kommen til Udførelse, at det nærværende Lovudkast har frigjort sig for de — man tilgive mig, at jeg bruger dette Ord — Feil, som havde faaet Indgang i de tidligere Love, Feil eller Urigtigheder, der vare